

§ 14.

Naar Vedtægten er stadfæstet af Indenrigsministeren, skal det i Fordebogen indføres ved hver Eiendom, deels hvor stort dens Hartkorn er, eller hvis Grundene ere blevne classificerede, til hvilken Klasse den henhører og hvor stort dens Skattehartkorn er, deels hvilken Grundskat deraf skal svares.

Saa bliver det og i Bygningsprotocollen at tilføre hvert Matriculnummer, hvor stor Huusstat der for samme skal udredes efter de dertil hørende Bygningers Assurancerærdi, samt hvis Classification har fundet Sted, til hvilken Klasse dens Bygninger ere henførte, og hvor stor Huusstat derefter af samme skal udredes, hvilket bliver at fortsætte for hvert kommende Aar.

§ 15.

Den saaledes fastsatte Ordning bliver, 5 Aar efterat Loven er traadt i Kraft, for hver enkelt Kjøbstad at underkaste en Revision, som foretages af Communalbestyrelsen og stadfæstes af Indenrigsministeriet. Senere foretages en lignende Revision hvert 20de Aar.

Til anden Tid end naar Revisionen foretages, kan Af- og Tilgang i Huusstaten kun stee derved, at nye Bygninger eller Tilbygninger opføres, eller de gamle ombygges eller af anden Grund omtæres eller heelt udgaae af Assurancen, og kan Forandring i Grundskatten kun stee enten paa Grund af Sammenlægning eller Udskyning (§ 9), eller naar unatriculeret Grund (§ 4) formeldt forandret Anvendelse bliver skyldsat, eller endelig omvendt, naar matriculeret Jord indtages til den i § 4 tredje Punctum nævnte Anvendelse, i hvilket Tilfælde tilsvarende Til- eller Afgang maa gives i Kjøbstadens Matricul.

§ 16.

Fra den i det Foregaaende opstillede almindelige Regel, at af Afgift af faste Eiendomme skal fordeles paa alle Communens Grunde og Bygninger i det i Vedtægten bestemte Forhold og uden Hensyn til den deraf fremkomne Indtægts Anvendelse, kan der dog gjøres Undtagelse med Hensyn til Overtagelse eller Anlæg

af Gader og Veie, hvorom der i den ovennævnte Vedtægt eller i senere Tillæg til samme (efter Communalbestyrelsens Beslutning og med Indenrigsministeriets Samtykke) kan fastsættes særegne Regler i Righed med Grundsetningerne i Lov af 14de Decbr. 1857.

§ 17.

Alle de Udgifter, som ifølge det aarligen vedtagne Budget skulle udredes til Communen eller de til samme hørende kommunale Indretninger, skulle, forsaavidt de ikke kunne dækkes af dens egne Indtægter (de i § 2 ommeldte Fordebogsafgifter eller tilfældige Indtægter, saasom Renter af Kassebeholdningen, Rjendelser, Bøder, Gaver o. desl.) eller af de Skatter, som paahvile de faste Eiendomme, tilveiebringes ved en alle Indbaanere efter eensartede Regler omfattende Rigning. Som Følge heraf bortfalder en særlig Næringsstat, hvor en saadan endnu maatte findes.

Indtil videre skal denne Rigning stee overeensstemmende med de hidtil for Rigning efter Formue og Leilighed fulgte Regler. Den deelsvise Afgiftsfrihed, som hidtil har været indrømmet tjenstgjørende og pensionerede Militaire for den dem tillagte Gage eller Pension, vedbliver indtil videre.

Saa skal og den visse fra Folketirken afvigende Troessamfunds Medlemmer i Fredericia hidtil indrømmede Fritagelse for Bidrag til Kjøbstadens almindelige Skole- og Fattigvæsen indtil videre opretholdes, og vil som Følge deraf en forholdsvis Andeel af Udgifterne hertil være at afdrage i den dem paaligende personelle Skat.

§ 18.

Denne Lov skal ogsaa gjælde for Frederiks- værk, Silkeborg, Løgstør og Nørresundby, med de Lempelser, som Indenrigsministeriet efter de for disse gjældende særlige Bestemmelser finder nødvendige.

Derimod finder den ingen Anvendelse paa de med Kjøbstæder forbundne Landsogne, men disses Bidrag til visse fælles Udgifter blive